

дѣто бы могло нѣчто да ти раздражни ягко дѣшкѣ или тѣло, та да ти направи нѣкоя пакость. Умѣреность въ всяко тѣлесно наслажденіе, мирно чювство и срьдце, то сѣ найпотрѣбны-ты нѣчта на труднѣ женѣ. Сѣщо така тогава трѣбува да страшишь, та да ся не сближавашь съ мѣжя си. Наистинѣ прѣзъ прѣвѣ-ты шесть мѣсяца на трудность-тѣ свободно можешь-ся наслаждава съ любовь-тѣ мирно, безъ да поврѣдишь ни себе, ни младенчето си; нѣ въ послѣдни-ти мѣсяцы то не чини и не бѣва, зачтото като ся натиска майчино-то тѣло лесно може-станѣ пакость и на майкѣ-тѣ и на дѣте-то. Какъ чясто любовь разобори това, что-то любовь е създаде!

Въ послѣдни-ты мѣсяцы всяка трудна жена нека глѣда да ѣ бѣде стомахъ-тѣ въ рядѣ, а найповече да излиза рядовно по себе и да не е много стягнѣта. Ако ся случяше да ся побрька въ това, то тя найдобрѣ бы сторила да ся допыта до лѣкарѣ. Само не дѣй ся облѣга на бабешкы лѣкове и пази ся отъ да ся цѣришь сама. Лѣкарѣ трѣбува да попыташь и за бабѣ, кѣмъ да повѣкашь да ти бабува, зачтото той найдобрѣ ще знае и прѣсѣди коя умѣе и коя не. Това той пѣдобрѣ ще знае, а не еде-коя-си леля или стрѣна. И така ако си ся потрудила за всечко това и сѣвѣты-ты ми си запамѣтила, то свободно ся надѣй на добро, и мирно чякай чяса на рождѣ-тѣ.

Найпослѣ чюй еще нѣчто! До сега ти описахъ трудность-тѣ само въ естественный и рядовный ѣ врьвежѣ; нѣ всякога то не врьви така добрѣ и благополучно, и тогава менѣ ся иска ты сама да си разберешь да ли ти врьви добрѣ или не; и да